

Արշակ Չոպանյան

Անշեջ հուրը

Արևը հրավառ մայրամուտք ունի,
Կսառի ամռան, շունչեն ձմեռվան.
Մեր համբույրն, ո՛վ սիրական,
Պիտի երբեք չպաղի:

Դեղնած կը թափին տերևներն աշնան,
Կթոշնին վարդեր, միգեր կփըտին.
Մեր սիրտերը տարփագին
Հավիտյան թարմ պիտի մնան:

Այտեր կթոռմին, կմարին աչքեր,
Ճակտին վրա անբիծ խորշոմք կփորվին.
Մեր սերն, ո՛վ լույս իմ սրտին,
Պիտի երբեք չըլլա ծեր:

Յատուկ Պոէմ